

1554. Immo Beneficia ab aliis posse impetrari.

§.8. Quin immo beneficia per eos tempore promotionis suae, aut eorum electionis, & confirmationis obtenta literis super dispensatione ea retinendi sibi concessa non expeditis retinentes, aut possessionem beneficiorum literis Apostolicis, super illis non confectis apprehendentes, seu per alios apprehensam ratam, & gratam habentes, beneficia sic retenta, aut apprehensa, & omne jus, quod in illis, vel ad illa pro tempore, quomodolibet habuerint, eo ipso amittant; illisque & illo privari, ac ad illa de cetero obtinenda perpetuo inhabiles, nec illa ulterius, & pretextu novi tituli, aut novae commendae, vel unionis, seu alterius dispositionis etiam Apostolica auctoritate factae assequi valeant, sed beneficia ipsa tanquam de jure, & facto vacantia aliis conferri, seu commendari & per quosvis, tam ab eorum ordinariis collatoribus, quam a Sede praedicta libere impetrari possint.

Primumque pro viis omni jure vacui censentur.

§.9. Et si beneficia ipsa litigiosa fuerint, colligantes in omni jure, & ad omne jus, quod beneficia retinentibus, aut possessionem apprehendentibus hujusmodi in eisdem beneficiis, vel ad illa quomodolibet competeat, aut competere poterat, eo ipso absque aliquo jure, aut hominis ministerio furrogentur, & surrogati esse censentur, ac in eorum favorem causa desuper pendens advocata, & lis extincta fuisse, & similiter esse censentur.

Supplicationes vero nisi sic clausula, quod sola signatura sufficiat, nullam faciant probationem.

§.10. Quodque de cetero supplicationes etiam manu nostra, & motu proprio signata, nisi habuerint clausulam, quod eorum sola signatura sufficiat, nullam per litterarum super illis conficiendis fidem, aut probationem faciant, seu praesentem, nec ulla eis in aliquo alio casu fides adhibeatur, aut adhiberi possit.

Præsentium litterarum firmitas.

§.11. Decernentes sic & non aliter tam in eadem Curia, quam extra eam, & in partibus per quoscumque Judices, ac Commissarios quavis etiam Apostolica auctoritate praedicta fungentes, etiam causarum Palatii hujusmodi Auditores, & ipsius S. R. E. Cardinales in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate judicari, & diffiniri debere, ac irritum &c.

Placet, publicetur, & describatur &c.

XXXI.

Prohibitio Blasphemiarum, & Barattariorum in Alma Urbe. Et Jurisdicatio generalium Inquisitorum hæretica pravitate, coercendi ipsos blasphematores, ac eos scientes & non revelantes.

Contra hos blasphematores procedit etiam Vicarius Papa, ut legitur in Constit. XLIII. Pauli III. Licet sup. fol. 214. Et de materia blasphematorum vide etiam Leon. X. Constit. VIII. Superæ Tom. III. Par. III. fol. 395.

JULIUS PAPA III.

Ad futuram rei memoriam.

Causa istius oblationis.

IN multis depravatis moribus, vitiosisque consuetudinibus, que in nostra

hanc Almam Urbem, propter ejus amplitudinem, magnamque advenarum undique in eam concursum, simul cum pluribus eximisque virtutibus, atque egregius veræ pietatis exemplis irrepperunt, ad quas nos tollendas, & extirpandas, omnem aciem mentis, & cogitationis nostræ intendimus, nihil est, quod animum nostrum magis exulceret, & confodiat, quam horribilis atque impia, & Christianis auribus intolerabilis, divini Nominis blasphemia. Cum audivimus sacratissimum Dei, & Jesu Christi Domini nostri Nomen, quod super omne Nomen cœlestia venerantur, terrestria adorant, inferna contremiscunt (quod ne temere, quidem a quoquam, propter ejus sublimitatem, ac majestatem, usurpandum sit) passim pravorum, essetorumque hominum vocibus scindi, unaque cum ejus sanctissimæ Genitricis, & venerabilium Sanctorum, & amicorum ipsius summi Dei Nominis, detestandis blasphemis, maledictisque lacerari, ut minime mirandum sit, si a Christianis populis in tantis calamitatibus constitutis, divine iracundiæ flagella non amoveantur, propterea quod juxta sapientis dictum: A viri multum jurantis domo non discedet plaga.

Prohibitio cum poenarum impositione contra

§.1. Quare Nos, hujusmodi execrandum abusum simul cum ceteris omnibus, quantum cum ejusdem Dei adjutorio fieri poterit, extirpare volentes, ut hanc ipsam Urbem domicilium, ac Sedem Spiritus Sancti, omnibus inquinamentis mundatam, ac purgatam Domino Deo per omnia placentem exhibeamus, in hunc, qui sequitur, modum, quoad præfatum horrendæ blasphemie crimen, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, & voluntate, invocata Dei omnipotentis justitia, decernimus, statuimus, & ordinamus.

Blasphemantes Deum, Christum, & Spiritum Sanctum.

§.2. Blasphemantes scilicet Deum Patrem omnipotentem, vel ejus Filium unigenitum, Dominum & Redemptorem nostrum Jesum Christum, seu Spiritum Sanctum, vel particulariter, & explicitè, vel generaliter, & implicitè, attribuendo Divinæ Majestati; quæ illi minime conveniunt, vel removendo, quæ eam decent, primo convicti, si divites fuerint, compellantur ad solvendum scuta auri quadraginta, si vero pauperes, solvant decem, quæ si nequeant numerare, luant in corpore. Secunda vice convictis nobilibus, sive divitibus, sive pauperibus duplicetur poena pecuniaria proportionabiliter ad primam hujusmodi multam. Atque insuper incurrant infamiam, & inhabilitatem ad beneficia quæcumque, ad gradus, dignitates, & honores obtinendos. Vilibus convictis perfodiatur lingua. Tertia vice convictis nobilibus, tam divitibus, quam pauperibus, triplicetur poena pecuniaria respective, ut supra. Ulterius sint ipso jure privati beneficii Ecclesiasticis, & officiis quibuscumque, dignitatibus, titulis, magistratibus, honoribus, sint intestabiles, tam active, quam passive. Sint inhabiles, ad ferendum testimonium. Sint banniti publice per triennium ad

Mariamque Virginem.

Sanctos & Sanctas.

Pœnarum applicatio.

Jurisdicatio Inquisitorum generalium in eos.

Dubiaque declarandi.

Sciētes revelent blasphematores aliquos poenas hic positas incurrant.

Volentes eos denunciare secrete, & servet hic tradita.

ad Urbe, Vilibus imponatur fustigatio, aut deportatio ad triremes per triennium, & exulent perpetuo.

§.3. Idem servetur contra blasphemantes ipsius Domini nostri Jesu Christi Matrem Beatissimam semper Virginem Mariam.

§.4. Blasphemi in Sanctos, vel Sanctas Dei, corrigantur severe arbitrio DD. Judicum, habita ratione qualitatis, & gravitatis criminis cum ceteris circumstantiis jure attendendis.

§.5. Volumus autem, & statuimus, ut omnes poenæ pecuniariæ exigendæ, applicentur tantummodo sustentationi Orphanorum utriusque sexus Cathecumenorum, & puellarum.

§.6. Judices vero tam horrendi, & impii criminis, deputamus, & instituiimus RR. DD. Inquisitores nostros generales, quos volumus posse addere præstituti poenis, & maxime in corpore, si modus blasphemie ob gravitatem, impietatem, vel malitiam id exposcat.

§.7. Partes eorumdem DD. Judicum, erunt, declarare si dubium occurrat, qui nobiles, qui plebei, qui divites, qui pauperes sint habendi.

§.8. Insuper ne sacrilega, & mortifera hæc pestis, si lateat, minus curari, vel præcidi possit, ex omnipotentis Dei auctoritate mandamus omnibus, & singulis cujuscumque sint gradus, & conditionis, qui sciverint aliquos blasphemasse, ut supra, quod eos denuncient infra triduum Reverendiss. Judicibus, vel per se ipsos, vel per chirographum, modo, & ordine inferius exprimendo. Sicque omnes, & singulos in districto Dei judicio requirimus, & eorum conscientias aggravamus. Monendo tamen eos quod si consiterit, aliquem scientem noluisse denunciare, cujuscumque fuerit status, dignitatis, & conditionis, præter ultionem justitiæ divinæ, quam ei annunciamus, & præter culpam mortalem, quam incurret ob inobedientiam, & ob neglectum honorem Dei, punietur eisdemmet poenis, quibus blasphemus, & sic eos multari præcipimus, non enim solum digni sunt poena aut supplicio, qui ea faciunt, sed, & qui non corrigunt facientes.

§.9. Cupientes denunciare secrete, scribant in chirographo nomen Blasphemie & speciem, locum, & diem blasphemie, & si placuerit apponere nomen proprium, addant duos, vel saltem unum testem, si vero maluerint ipsi denunciantes suppressere nomina propria, adscribent tres vel saltem duos in chirographo, qui sint testes de blasphemia, & illud per religiosam personam, per spiritualem Patrem, cui confidant, mittant uni, cui voluerint ex Reverend. Judicibus ordinatis, quibus ita ad deferendum electis præcipimus in virtute Spiritus Sancti, & sanctæ obedientiæ, quod nemini habeant revelare denunciantes testes, vel denunciatos, nisi tribunali jam decreto, in quo volumus servari omnino secreta, tum denunciantes, tum testes non secus ac servantur in causa fidei.

§.10. In condemnando pro hoc execrabili scelere stabitur duobus testibus fide dignis, poterit haberi loco testis unus denunciatus, si medio juramento denunciaret, diligenter observata qualitate, integritate, & reliquis circumstantiis tum denunciantis, tum alterius testis.

1554. Denunciator cum uno teste plene probet.

§.11. Si qui (quod Deus avertat) inventi fuerint denunciantes, vel attestantes falso, subeant poenas blasphemorum, & illo ordine, & nihilominus severissimis, & gravissimis poenis, etiam in corpore, affligantur, ac ad triremes perpetuo deputentur.

Falsus denunciator vel testis.

§.12. Blasphemis non accusatis, nec denunciatis, si seipsum humili, & contrito corde accusent, si de eorum iniquitate veniam petant, condonamus omnes poenas a Nobis impositas, interim tamen lacrymis, orationibus, & ceteris voluntariis poenitentis, peccatum maxime detestabile redimant in misericordia Domini.

Blasphemi se desecratos punientur.

§.13. Quia vero compertum habemus, ludos, quos barattarias vulgus appellat, præter multas iniquitates, quibus causam præbent, blasphemiam maxime enutrire, gignere, & evomere, ideo auctoritate nostra, in Spiritu Domini, præfati decreto nostro, & Motu proprio amovemus, damnamus, prohibemus omnes hujusmodi barattarias tanquam semina plurimum impietatum. Et qui in posterum ausi fuerint eas manuteneve vel exercere, volumus, ac jubemus eos carceribus mancipari de facto, & puniri poenis a jure contra Aleatores statutis; Et insuper arbitrio DD. Judicum præfatorum &c. multari gravissime pro transgressione hujus nostre prohibitionis, a qua nullum excipimus, cujuscumque sit gradus, dignitatis, vel conditionis, & pro hac causa dumtaxat cassamus, irritamus, annullamus quæcumque præfensam licentiam, vel exemptionem.

Prohibitio tenendi barattarias.

§.14. Volumus autem quod præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis &c.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die prima Febr. 1554. Pont. nostri Anno IV.

D. P. An. IV. die 1. Febr.

XXXII.

Contra Hebræos retinentes libros Thalmudi, & alios, in quibus nomen Jesu Salvatoris nostri &c. cum blasphemiam, aut alias ignominiose nominatur.

JULIUS PAPA III.

Universis, & singulis venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis aliis locorum Ordinariis. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM sicut nuper non sine animi nostri molestia accepimus, licet alias venerabiles fratres nostri S.R.E. Cardinales hæreticæ pravitate in universa Republica Christiana Inquisitores Generales, certum Hebrai-

Causa Constitutionis.

1554.

1554.

b. acorum librorum volumen Ghemarot Thalmud nuncupatum, nonnulla indigna, & legem divinam, orthodoxamque fidem offendentia continens, de mandato nostro damnaverint, & igne comburi fecerint, nihilominus inter ipsos Hebraeos adhuc esse dicantur diverſi libri diverſas contra Chriſtum Redemptorem noſtrum, ejuſque Sanctiſſimum Nomen, & honorem, blaſphemias, & ignominias continentes.

Jaffo comburendi libros Thalmud &c.

§.1. Nos in præmiſſis opportune providere volentes, vobis, & veſtrum cuiſlibet per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ſingulis univerſitatibus Hebræorum infra limites jurifdiſtionis veſtræ conſiſtentibus ex parte noſtra intimetis, & notificetis, quod elapſis quatuor menſibus a die intimationis, & notificationis hujusmodi, omnes, & ſinguli libri, in quibus Nomen Jeſu Salvatoris noſtri, quod Jeſevi haereticus dicitur, cum blaſphemia, aut alias ignominioſe nominatur, tam in eorum Synagogis, & locis publicis, quam privatis domibus, & alias ubique locorum diſſiſſime exquirantur, & qui libros hujusmodi penes ſe quoquo modo habere reperiti fuerint, debitis poenis, tam pecuniariis, & conſiſcationis bonorum, quam ſi eorum contumacia, aut qualitas delicti id exegerit, corporis etiam ultimi ſupplicii, ac alias prout a fide Chriſti apoſtatantes puniuntur, irremiſſibiliter puniantur, & nihilominus eisdem quatuor menſibus elapſis per vos, vel alium, ſeu alios, quos ad hoc duxeritis deputandos, libros hujusmodi cum omni diligentia inquiretis, & ſtudioſe inveſtigetis, inquiretis, & inveſtigari faciatis, & eos, quos libros hujusmodi penes ſe habere reperitis, poenis quibus apoſtatantes præſati puniuntur, omnino, & irremiſſibiliter puniatis.

Prohibito de cetero eos teſtandi.

§.2. Non permittentes de cetero eorſdem Hebræos (qui in memoriam Paſſionis Dominiſcæ a Sancta Matre Eccleſia tolerantur, ut aliquando manſuetudine noſtra alleſti ad vetum Chriſti lumen divino aſſante ſpiritu, convertantur) a quibuſvis etiam Apoſtolica auctoritate fungentibus occasione cujuſvis forſis librorum apud eos exiſtentium, dummodo blaſphemiam, ut præſertur, non contineant, niſi de noſtro expreſſo mandato, quomodolibet vexari, aut moleſtari, Contradiſtores quoſlibet, & rebelles, ac vobis in præmiſſis non parentes per ſententias, cenſuras, & poenas Eccleſiaſticas, ac etiam pecuniarias arbitrio veſtro moderandas, & applicandas, ac alia opportuna juris remedia appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & poenas prædiſctas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Drogatio contritionum

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac ipſorum Hebræorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſto-

licis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis quomodolibet conceſſis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes &c.

§.4. Et quia difficile foret &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 29. Maii 1554., Pont. noſtri anno V.

Fide tranſum ptorum. D. P. An. V. die 29. Maii.

XXXIII.

Declaratio Bannimentorum contra Facinorofos, alioſque Exules, & Bannitos Status Eccleſiaſtici editorum.

JULIUS PAPA III.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Nos volentes Eccleſiaſtici noſtri Status, & præſertim hujus Almae Urbis noſtræ ſecuritati, honeſtatiſque proſpicere, pravorumque, & ſcandaloroſorum hominum periculofam permixtionem a bonorum, & quietorum commercio prohibere, per noſtrum edictum 25. præſentis menſis datum præcepimus, & mandavimus, ut omnes quorumcumque locorum exules, & ab ipſorum Principibus damnati, ſeu Banniti, per totum ſequentem diem poſt ipſius edicti noſtri publicationem, debeant, ex prædiſta Alma Urbe noſtra, & infra quatuor dies immediate ſubſequentes ex toto dominio Eccleſiaſtico receſſiſſe, ſub poenis in præſato edicto noſtro contentis.

Edicto publico ſtatuerat Julius Bannitos a toto Eccleſiaſtico Statu exulare.

§.2. Cum autem poſt hujus edicti publicationem ad noſtram plurimorum relatuſ notitiam deveniret, multas difficultates ſuper ipſius edicti intelligentia propter ejus generalitatem fuiſſe ſubortas, & alias ſuboriri poſſe: Cum nonnulli ex alijs Terris, & Provinciis oriundi in Civis Romanos adſciti ſint, multi domicilium in hac Alma Urbe noſtra contraxerint, alii ratione officiorum, vel beneficiorum in ea reſideant, alijs Eccleſiaſticis Ordinibus ſint inſigniti, qui forte a ſuis Principibus originarijs, vel alijs banniti fuerunt, vel quos in poſterum ab eiſdem banniri contingeret, multi etiam, qui olim exules, ſeu banniti notorie fuerunt, deinceps abſolutionem, quæ non ita notoria ſit, ab ipſorum Principibus obtinuerint, nonnulli præterea ſint, qui ſolum in contumaciam, vel nulliter, & inique, & nullo juris ſervato ordine, vel levibus interdum de cauſis, & ad breve etiam tempus condemnati, bannitique fuerint, aliqui etiam, qui ſalvum conductum, & ſecuritatem in eadem Alma Urbe, & alijs ditionibus noſtræ Terris commorandi a Nobis ipſis habuerint; quos durum quippe eſſet, & a mente noſtra valde alienum illiuſmodi edicto indifferenter, & indiſtincte comprehendi.

Exorta poſtmodum plurimæ ſunt Quæſtiones ſuper perſonis, quas in illo comprehendi, eſſet judicandum.

§.3. Quare ad tollendas ſuper his omnes ambiguitates, & captiones, periculaſque, quæ ex eo aliquibus fortaſſe innocentibus creari poſſet, tenore præſentium declaramus mentis noſtræ fuiſſe, & eſſe præſato edicto

Declarat Julius eo Edicto non comprehendi niſi quorum Cauſa, & ſententia declaratae ſint

1554. per Gubernatorem Almae Urbis.

1554.

edicto noſtro nullatenus comprehendi nec illius poenis ſubjici Civis Romanos quamvis non originarios, neque in hac ipſa Alma Urbe noſtra domicilium habentes, neque ratione officiorum, aut beneficiorum in ea reſidentes, neque Eccleſiaſticis ordinibus inſignitos, etiam ſi ſint a ſuis Principibus originarijs, ſeu alijs banniti, vel condemnati, vel quos in poſterum condemnari, vel banniri contingeret, neque etiam, quovis alios comprehendi, quorum prius condemnationes, & banna coram Gubernatore prædiſctæ Almae Urbis noſtræ producta, & per eum examinata, atque exulibus, & bannitis ipſis intimata, & in locis publicis ejuſdem Urbis aſſata, & publicata non fuerint. Nos enim hos omnes præſato noſtro decreto poenisque in eo contentis minime comprehenſos eſſe, & ita ab omnibus cenſeri debere declaramus, decernimus, & jubemus.

Obſtantia tollit.

Dat. die 29. Maii 1554. An.V.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis ceterisque in contrarium facientibus quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 29. Maii 1554. Pont. noſtri Anno V.

XXXIV.

Impoſitio annui ſubſidij decem ducatorum, auri de Cam. per unamquamque Judeorum Synagogam Status Eccleſiaſtici perſolvenda pro manutentione Domus Cathecumenorum Urbis.

JULIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Prognium.

P Aſtoris æterni vices licet immeriti gerentes in terris curis urgemur aſſiduis, & continua meditatione puſſamur, ut omnes in umbra mortis ſedentes ad ovile dominicum undecumque deducantur, & deducere Paſqua ſibi neceſſaria inveniant, in Domino confoveantur, & ſpiritualibus proficiant incrementis.

Reddimo domus Cathecumenorum exigui.

§.1. Cum itaque ſicut accepimus, in quampluribus locis Nobis, & Romanæ Eccleſiæ ſubditis quadam bona, ſeu redditus pro pauperum Hebræorum ſuſtentatione, & alijs eorum operibus, ſeu Carimonis deputata ſint, ſeu ipſi Hebræi ad hujusmodi carimonias, & opera exercenda certas contributiones facere ſoleant, ac proventus domus, ſeu hospitalis Cathecumenorum Urbis, in quo ipſi Judæi ad Chriſti fidem pro tempore converſi, & fonte baptiſmatis renati charitative recipiuntur, ac in Fide Catholica inſtruantur, ita exigui & tenues exiſtant, ut ad ipſorum Cathecumenorum ſuſtentationem, & aliorum piorum operum, quæ inibi exercentur manutentionem non ſuppetant.

Quæcumque Synagoga, & Univerſitas Hebræorum

§.2. Nos, quibus Chriſtifiſidelium, eorumque Animarum univerſalis cura imminet, attendentes, quod ex hujusmodi con-

verſione Judeorum, illorum Univenitati etiam ab expenſis, quibus eorſdem pauperes Judæos, qui pro tempore convertuntur, ante eorum converſionem ſuſtentare deberent, releventur, non modicum proveniat commodum, & propterea congruum eſſe cenſentes, quod diſti Judæi ad eorſdem Cathecumenorum ſuſtentationem contribuere debeant, bonorum, reddituum, contributionum, & locorum prædiſctorum qualitates, quantitates, ſituationes, nomina, cognomina, valores etiam annuos, pro expreſſis habentes, motu proprio, non ad ipſorum Cathecumenorum, vel alicujus eorum Nobis, ſuper hoc oblate petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, & ex certa ſcientia, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium volumus, ſtatuiſſe, & ordinamus, quod quælibet Univerſitas, ſeu Congregatio eorſdem Judeorum, ſeu Hebræorum, tam in diſta Urbe noſtra, quam in alijs Civitatibus, Terris, & Provinciis, ac alijs locis Nobis, & eidem Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis, nunc & pro tempore conſiſtentibus pro quolibet eorum loco, ſynagoga, ſeu alias nuncupato in Urbe, & alijs Civitatibus, Terris, Provinciis, & locis prædiſctis exiſtente, in quo eorum ſuperſtitiones, ſeu carimonie fieri ſolent, ſummam decem ducatorum auri de Camera hospitali, ſeu domui Cathecumenorum Urbis hujusmodi, aut illius pro tempore deputatis, pro eorſdem Cathecumenorum ſuſtentatione in Feſto Omnium Sanctorum ſingulis annis ſolvere debeant, & teneantur: ita tamen quod repartitio ſummæ decem ducatorum hujusmodi juxta ſingularum Synagogarum cujuſlibet Provinciae facultates fiat, gravando unam plus alia juxta illius facultates, & ditior pro paupere Synagoga Provinciae hujusmodi contribuere, & proportionabiliter ſolvere debeat, decernentes Univerſitatem, ſeu Congregationem Hebræorum hujusmodi unam plus alia, prout illius facultates ſuppetent, gravari poſſe & debere, ipſamque Univerſitatem, ſeu Congregationem ad ſolutionem decem ducatorum hujusmodi, pro qualibet Synagoga teneri, & efficaciter obligatam fore, & ad ſolutionem eandem, ut præſertur, faciendam, tam per dilectos filios noſtros Joannem Michaelem tituli Sanctæ Mariæ in Araceli Presbyterum, & Innocentium Sancti Honuphrii Diaconum Cardinales modernos, & pro tempore exiſtentes Hospitalis, ſeu domus hujusmodi Protectores, & locorum ordinarios, ac alios quocumque Judices, & perſonas cenſuris, & poenis, ac bonorum, reddituum, & locorum prædiſctorum privationis, ac inhabilitatis, ad illa, omnibuſque alijs juris, & facti remedijs cogi, & compelli poſſe, necnon præſentes literas perpetuum firmitatis robur obtinere, & inviolabiliter obſervari, ſicque per quocumque quavis auctoritate fungentes Judices, & perſonas ſublata eis, & eorum cuiſlibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, interpretari, atque decideri debere, irri-

Status Eccleſiæ ei decem ducatos auri quolibet anno domui Cathecumenorum ſolvere debet.

1554

Exequutores
huiusmodi li-
terarum de-
putat.

Obstantium
derogatio.

Transumptio-
rum fides.
Dat. die 31.
Augusti 1554
An. V.

irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Mandantes nihilominus eisdem Protectoribus, & locorum Ordinariis, eorumque Vicariis, & Officialibus, ac eorum singulis, quatenus eisdem Cathecumenis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, ut præsentis literas in eisdem Civitatibus, Terris, Provinciis, & locis publicent, & observent, ac sub similibus censuris & poenis publicare, & observari faciant. Necnon Universitatem, seu Congregationem Judæorum, seu Hebræorum huiusmodi ad solutionem prædictam, ut præfertur, faciendum cogant, & compellant. Contradictores quolibet, & rebelles per censuras, & poenas præfatas, ac etiam pecuniarias, aliaque opportuna juris remedia appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & poenas prædictas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali de duabus dietis edita, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium ad iudicium non trahatur, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, & consuetudinibus, ac reformationibus etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, & literis Apostolicis, ac etiam Cameralibus eisdem Universitati, & Judæis, ac quibusvis aliis etiam ex onerosis, & aliis causis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque fortioribus, effacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, & aliis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat harum serie pari motu derogamus, illaque adversus præmissa nullatenus suffragari posse decernimus, contrariis quibuscumque, seu si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§.5. Et quia difficile foret &c. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingente-

fimo quinquagesimo quarto, pridie Kal. Septembris, Pont. nostri Anno V.

XXXV.

Contra Homicidas, Brigosos, Duellantes, & alia gravia crimina patrans, Bannitosque, & eorum complices, receptatores, & fautores.

JULIUS PAPA III.

Mota proprio &c.

§.1. Cum sicut accepimus, licet alias fel. rec. Pius II., Paulus etiam II., Sixtus IV., Innocentius VIII., Julius similiter II., & Clementes VII., & forsitan alii Romani Pontifices Prædecessores nostri, inter alias pro Alma Urbis, & totius S. R. E. temporalis Status quiete, & tranquillitate susceptas curas, & factas provisiones, contra homicidas, & in capitalibus inimicitias perseverantes, brigosos nuncupatos, pacis, aut treguæ fractores, sine Romani Pontificis, aut Officialium suorum licentia, cavalcatas, seu armatorum collectas facientes, jus sibi ipsis dicentes, aliosque, tunc expressos delinquentes, ipsorumque homicidarum, & aliorum prædictorum, seu pro quocumque alio capitali crimine condemnatorum receptatores, aut alios, necnon quibuscumque personis singulari certamine (quod duellum appellant) pugnare volentibus, locum, auxilium, favorem, & consilium, directe, vel indirecte, per se, vel alium, publice, vel occulte præstantes, diversas ediderunt Constitutiones, & leges cum diversarum censurarum Ecclesiasticarum, & aliarum poenarum comminatione, & impositione, prout in singulis eorumdem Prædecessorum desuper confectis literis plenius continetur.

§.2. Et a certis annis citra, sicut etiam facti notorietate est omnibus cognitum, nonnulli inobedientes contra tam salutiferas Prædecessorum huiusmodi literas, ordinationesque, inhibitiones, & decreta in illis contenta, elata cervice, temerarioque ausu venire, & facere præsumperint, censuras, & poenas prædictas in eisdem literis contentas damnabiliter incurrando, attamen qui pro tempore fuerint iudices, ad quorum officium ea cura spectabat, pro dictarum literarum observantia, & publice quietis mantentione, contra eos procedere neglexisse, seu remissius egisse reperiuntur.

§.3. Nos considerantes quanta cum maturitate a Prædecessoribus nostris literæ prædictæ emanaverint, & quantum publico bono illarum observantia sit profutura, & propterea nolentes ullo pacto, quantum in Nobis est, tolerare, quod illarum executio negligatur, literas prædictas, quarum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro expressis haberi volumus, & in eis contenta quæcumque approbantes, & innovantes, motu proprio, & ex

Plerique Romani Pontifices varias contra homicidas aliosque delinquentes hæc leges ediderunt.

In contravenientes tamen Officialibus remissius processerunt.

Hic ideo Pontifex illas Constitutiones innovavit, & gubernatori Urbis earundem executionem, & observantiam commisit.

1554

Et contra prædictos non dū per viam inquisitionis, vel denunciationis, sed etiam ex officio, & per viam querelæ & accusationis procedi mandat.

Eosque citari posse per edictum, cujus formam hic tradit.

& ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, venerabili fratri Phyllo Episcopo Aſculano moderno, & pro tempore existenti Almæ Urbis Gubernatori, ut post solemniter in publicis consuetis Urbis locis, prout ipsi Phyllo Gubernatori videbitur, præsentis cedule faciendam publicationem, omni ulteriori mora, & quocumque alio respectu postpositis, & cessantibus, contra omnes, & singulas Communitates, Universitates, necnon Duces, Marchiones, Comites, Barones, Domicellos, & Dominos temporales, armorum Capitaneos, Civiques, incolas, & particulares personas quascumque Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Castrorum, Villarum, & aliorum locorum eidem Romane Ecclesiæ mediate, & immediate subsectorum, in dictis literis expressorum, qui singulis Prædecessorum prædictorum literis prædictis, & contentis in eis, hæctenus quomodolibet contraiverunt, sive fecerunt, in futurumque (quod absit) contraibunt, vel facient, ad declarationem, executionemque censurarum, & prædictarum poenarum, rigorose, & irremissibiliter procedant, & ipsorum quilibet procedat, præsentium tenore in virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis nostre poenæ præcipimus, & mandamus.

§.4. Et ne de modo citandi, & procedendi, probationibusque faciendis, dubitari, aut per disputationum subtilitates, & plerumque etiam cavillationes, dictorum Prædecessorum, & nostra, circa publicam tranquillitatem huiusmodi frustretur intentio, volumus, & etiam per modum legis perpetuo valitura ordinamus, quod contra Communitates, Universitates, & alios prædictos dictarum literarum transgressores, & quemlibet eorum, tam per viam inquisitionis, seu denunciationis, & ex officio Curia, quam per viam accusationis, seu querelæ a quocumque proponenda procedi valeat.

§.5. Possintque ipsi, contra quos fuerit procedendum, citari per edictum, hoc modo publicandum, videlicet: Ut contra Romanos Cives, seu Incolas ab Urbe absentes, necnon Barones, Domicellos, Communitates, Universitates, Collegia, personas quascumque locorum intra quadraginta miliaria sitorum, debeant originales cedule edicti, per Nuntium, sive Mandatarium, aut Cursorem, vel præconem publicum affigi in valvis Curia Capitolii, hora, qua Senator cum suis Collateralibus pro jure reddendo in aula ipsius Curia more solito sedebunt, & postquam ita perfererint, in ingressu, sive janua aula prædictæ alta voce legi, & publicari, & deinde cedula ipsa, eodem modo affigatur, & publicetur ad valvas domus habitationis cujuscumque citandi, si in Urbe habitationis domum habuerit, alioquin ad valvas Curia Gubernatoris prædicti, hora simili, qua ipse Gubernator, vel suus Locumtenens pro jure reddendo sedebit. Contra alios vero locorum distantiorum citandos quoscumque similis affixio, & publicatio fiat in valvis Ecclesiæ S. Petri, ac Cancellaria Apostolicæ, & in audientia publica

Bull. Rom. Tom. IV. Par. I.

literarum contradictarum, diebus videlicet, quibus audien. lectio celebrabitur, aliis vero diebus ejusdem audientia loco in acie Campi Floræ, non enim verisimilis esse poterit, neque excusabilis ignorantia rei tam patenter notificata, ideoque volumus, quod huiusmodi citatio ipsos sic citandos respective arctet, atque afficiat, perinde, ac si personaliter per Nuntium, seu per literas citati fuissent, etiam aliter non docto, quod ad eos, eorumque personas, seu domos, tutus non pateat accessus, dummodo in quolibet edicto, terminus ad comparandum apponatur congruus, ita quod possit ad locum, ex quo quilibet reus citabitur, ipsius edicti notitia verisimiliter pervenire, & deinde citatus arrepto itinere, commode comparere. Neminem autem putamus dubitaturum fore, quod congruus sit terminus, si pro locis intra quadraginta miliaria ab Urbe sitis, octo dies assignentur, & pro distantioribus locis, si pro singulis viginti miliaribus distantia, dictis octo diebus, duo dies addantur, præsumaturque illico, præterito termino huiusmodi ipsius edicti propositio, & publicatio ad eorumdem citatorum notitiam pervenisse, ita quod non recipiatur probatio in contrarium. Loca autem, ex quibus rei citari, & distantia prædicta computari debeat, volumus, & decernimus esse illa, in quibus per receptionem homicidarum, bannitorum, aliorumque prædictorum, aut alias Prædecessorum huiusmodi literis contraventum, seu contrafactum fuisse proponitur, etiam si ipsi rei citandi tunc ibi non habitent, neque reperiantur, seu etiam a multo ante propositionem edicti huiusmodi, præterito tempore citra, aut ibi numquam fuerint, neque habitaverint, cum eis sit imputandum, qui in talibus locis deliquerunt, & quoniam temeritatis, & delicti fomitem ibi habuerint, ac etiam de re solliciti esse debent, nec digni sunt, qui alibi querantur, maxime postquam præfenti lege publicata, intelligent, quo sit modo contra eos procedendum.

§.6. Volumus præterea, quod in quolibet processu contra sic citatos faciendo procedatur summarie, simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura iudicii, nulla terminorum, qui in Curia substantiales appellantur, aut alias judiciaria observatione interveniente, sed sola facti, & contraventionis literarum prædictarum veritate inspecta.

§.7. Et ne etiam super culpa, vel excusatione ipsorum citatorum, forsitan ignorantiam factæ contraventionis literarum huiusmodi allegantes, disputando, literis prædictis, & Prædecessorum, ac nostre intentioni, publicæque tranquillitati huiusmodi per pravas malorum astutias, & fucata media, fraus aliqua fiat, declaramus, & volumus, ut quoad illos, qui hæctenus deliquerunt, circa præsumendam, vel probandam eorum scientiam, si ad se defendendum, prout citati erunt, comparuerint, servetur qualicumque sit juris communis dispositio, quo vero ad illos, qui in futurum deliquisse dicentur, etiam aliis contra eos probationibus

Et summarie ac nullo juris ordine servato contra eosdem processus fieri mandat.

Bannitorum receptatores, & fautores ignorantibus excusationem non recipi decernit, nisi receptatores sint publici hospitatores.

R r non

non factis, presumentur, intelligantur, & iudicentur, scienter literis predictis (quantum attinet ad receptionem, consilii, auxilii, victualium, loci, & favoris praestationem) contraxisse, penasque in illis contentas incurrisse, quicumque aliquem in Alma Urbe, seu alia qualibet, ex S. R. E. immediate subiectis Civitatibus, Terris, & locis pro quocumque crimine capitali per ipsius Urbis, aliarumque Civitatum, ac Terrarum. & locorum iudices publice bannitum receptaverit, seu illi consilium, victualia, auxilium, favorem, ac pro singulari certamine faciendo locum praestiterit, seu praestari iusserit, curaverit, vel permiserit, aut aliquid aliud de praemissis in dictorum Praedecessorum literis prohibitis fecerit, & per cuius, etiam absentis, & ignorantis Vassallos, Officiales, Ministros, agentes, & homines quoscumque talia facta, aut permisa fuerint, aequum peccare arbitramur qui per se ipsum facit, & qui non curat, ne fiat per eos, quos ipse cohibere potest, alioquin facile esset literarum praefatarum effectum illudere, si illis, qui scire, & curare per se ipsos debent, ignorantia propria, culpaque aliena permitteretur allegatio, nisi forte de receptione facta delati fuerint publici hospitatores, quos quoniam suorum hospitum conditionem explorare non tenentur, nolumus censeri esse in culpa, nisi probetur, quod scienter peccaverint.

Solam signaturam sufficientem & eius exempla a Notario Curiae Gubernatoris subscripta fidei facere decernat.

Contrariisque declinet.

Papa subfer.

§.8. Volumus quoque praesentis cedulae solam signaturam, etiam absque eo, quod data, & registrata fuerit, & tam ipsam originalem, quacumque Constitutione, vel regula forsitan contraria non obstantibus, quam ejus exempla per Notarium Curiae praesentis, & pro tempore futuri Gubernatoris subscripta, ubique fidei facere.

§.9. Non obstantibus omnibus illis quae dicti Praedecessores in suis literis praedictis voluerunt non obstante, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, statutisque, & consuetudinibus, juramento &c. roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis, etiam S.R.E. Card., & aliis quibusvis quacumque, tam mundana, quam Ecclesiastica auctoritate fulgentibus personis, concessis, & innovatis, illorum tenores etiam si pro sufficienti illorum derogatione, & totalis expressio, seu insertio, vel alia certa forma requireretur, pro sufficienter expressis habentes, ceterisque contrariis quibuscumque.

Placet, & ita motu proprio praecipimus, & ordinamus I.

MARCELLUS II. PAPA CCXXIV. ANNO DOMINI MDLV.

Marcellus Tituli S. Crucis in Hierusalem Cardinalis Cervinus Politianus electus est Summus Pontifex die 9. Aprilis 1555. retento baptismali nomine Marcellus II. voluit appellari: sequenti die Sacra Thiarā insignitus est. Vixit temporibus Caroli V. Imperatoris, feditque dies XXI. nulla habita Cardinalium promotione. Fato cessit die prima Maii ejusdem anni, & sepultus est ad Sanctum Petrum. Vacavit Sedes dies XXII. (a)

(a) Excluis extremis.

PAULUS

PAULUS QUARTUS PAPA CCXXV. ANNO DOMINI MDLV.

Paulus IV. Neapolitanus, Joannes Petrus Carafa Cardinalis Theatinus antea dictus, electus est Romanus Pontifex die 23. Maii 1555. & solemniter coronatus. Sedit in Pontificatu temporibus Caroli V. & Ferdinandi I. Imperatoris An. IV. Mens. II. Dies XXVII. diversis Promotionibus XIX. selectos viros in Sacrum Senatum cooptavit. Obiit die 17. Mensis Augusti anno 1559. & sepultus est ad S. Mariam supra Minervam. Vacavit sedes Mens. IV. Dies VII.

Ex Regest. in Archio. Vat.

Proemium.

Hiberniae Regio titulo ornata.

I Hiberniae Insulam Regio titulo, aliisque Regalibus praeminentiis decorat, instantibus Philippo II. Hispaniarum, & Mariae Angliae Regibus.

Illius, per quem Reges regnant, & Principes dominantur, vices licet immeriti gerentes in terris, votis Catholicorum Regum, & Principum quorum probata in Deum pietatis, & eximia erga Romanam Ecclesiam fidei constantia, ac sincerae devotionis affectus in nostro, & Apostolicae Sedis conspectu clarere dignoscuntur, libenter annuimus; eaque favoribus prosequimur opportunis.

§.1. Hinc est, quod Nos charissimum in Christo filium nostrum Philippum Regem, & charissimam in Christo filiam nostram Mariam, Rom. Tom. IV. Pap. I.

riam Reginam Angliae, & Franciae Illustres a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Insulam Hiberniae, cujus ab eo tempore, quo illius dominium, per Sedem praedictam adepti sunt, Reges Angliae, qui pro tempore fuerunt, se dominos tantum nuncupari consueverunt, & cujus regium titulum quondam Henricus Octavus, postquam ab unitate Ecclesiae Catholicae, & obedientia Romani Pontificis recessit, praetextu cujusdam legis per Parlamentum, ejusdem Insulae praetenditur lata, primo, & deinde ejus natus Eduardus Sextus eorum nominum, qui dum viverent, pro Regibus Angliae se gesserunt, de facto usurparunt, in Regnum ad instar aliarum Insularum Regis titulo, dignitate, & honore fulgentium, sine praedictis iuribus ipsius Romanae Ecclesiae, & cujuscumque in illa, vel ad illam jus habere praetendentes, ad Omnipotentis Dei laudem & gloriam, ac gloriosissimae ejus Genitricis Virginis Mariae, totiusque Curiae caelestis honorem, & Fidei Catholicae exaltationem, praefatis Philippo Rege, & Maria Regina, Nobis super hoc humiliter supplicantibus, de Fratrum nostrorum consilio, & Apostolica potestatis plenitudine, Apostolica auctoritate perpetuo erigimus, ac titulo, dignitate, honore, facultatibus, iuribus, insigniis, praerogativis, antelationibus, & praeminentiis regis, ac quibus alia Christianissimum Regna utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, insignimus, & decoramus.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto, septimo Idus Junii Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 7 Junii 1555 An. I.

II.

Privilegium Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, deputandi personas extra Ordinem, in Syndicos, & Economos, ad exigenda legata pia, & alia negotia pertractanda, una cum aliarum gratiarum ejusdem Ordinis confirmatione.

Syndici gaudent omnibus privilegiis Ordinis, ex indulto Clem. VII. de quo sup. fol. 68. in Const. XIX. Dum consideramus.

PAULUS PAPA IV.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX clementi Sedis Apostolicae provisione, necnon personarum Deo devotarum, profectu, sub regulari castimonia Domino militantium, pia devotione provenire dignoscitur, ut Romanus Pontifex quandoque per Praedecessores suos Romanos Pontifices, pro Religionis conservatione, & augmento, R 1 2 to, ac